

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

SSA Marek Procek

w sprawie z wniosku K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w N.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.
przy udziale zainteresowanego R. G.
o ubezpieczenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 31 stycznia 2017 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 czerwca 2016 r., sygn. akt III AUa ../15,

1). odrzuca zażalenie w części dotyczącej punktu 1 postanowienia;

2). oddala zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w N. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 4 marca 2015 r.

Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powodowej Spółki dnia 26 stycznia 2016 r. W dniu 21 marca 2016 r. Spółka wywiodła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. Zarządzeniem z

dnia 29 marca 2016 r., wykonanym 30 marca 2016 r., wezwano pełnomocnika Spółki - radcę prawnego - do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej przez: przedłożenie pełnomocnictwa do reprezentowania strony przed Sądem Najwyższym w postępowaniu ze skargi kasacyjnej wraz z dwoma odpisami, nadesłanie trzech odpisów skargi kasacyjnej oraz uiszczenie opłaty od skargi kasacyjnej w kwocie 30 zł. Przesyłka z wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych nie została odebrana przez adresata, pomimo podwójnego awizowania - 1 kwietnia 2016 r. oraz 11 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 maja 2016 r. odrzucił skargę kasacyjną K. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w N. jako nieopłaconą oraz której braków formalnych nie uzupełniono w terminie.

Wnioskiem z dnia 6 czerwca 2016 r. pełnomocnik Spółki wniósł przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej, składając jednocześnie pełnomocnictwo wraz z dwoma odpisami, trzy odpisy skargi kasacyjnej, dowód uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej w wysokości 30 zł. Pełnomocnik Spółki oświadczył, że przesyłka sądowa zawierająca pismo wzywające do uzupełnienia braków formalnych nie została doręczona adresatowi i nie była awizowana ani 1 kwietnia 2016 r., ani 11 kwietnia 2016 r., zaś często awiza przesyłek sądowych doręczanych przez InPost były pozostawiane w sposób uniemożliwiający dotarcie do adresata. Wobec powyższego pełnomocnik skarżącego nie wiedział ani o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych, ani o przesyłce, a zatem nie uzupełnił tychże braków bez swojej winy.

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej (pkt 1) oraz odrzucił skargę kasacyjną (pkt 2).

Sąd wskazał, że powoływanie się na okoliczność, że przesyłki sądowe dostarczane przez InPost były dostarczane nieregularnie i wadliwie, nie koresponduje z realiami niniejszej sprawy, bowiem od 1 marca 2016 r. korespondencja sądowa doręczana jest ponownie przez Poczta Polska S.A. i również przesyłka zawierająca wezwanie została wysłana za pośrednictwem tego

operatora. W ocenie Sądu Apelacyjnego, nie sposób zatem uwzględnić wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej.

Skarżący zaskarżył to postanowienie zażaleniem w całości.

W uzasadnieniu podniesiono, że „Strona skarżąca podtrzymuje swoje stanowisko, że awizo przesyłki z dnia 29 marca 2016 roku nie było skutecznie doręczone jej pełnomocnikowi. Z monitoringu przesyłek pocztowych do którego strona skarżąca dotarła w dniu 29 czerwca 2016 roku wynika, że przesyłka była awizowana po raz pierwszy w dniu 01 kwietnia 2016 roku o godz. 17.16, a drugi raz w dniu 11 kwietnia 2016 roku o godz. 7.00 rano. Kancelaria pełnomocnika skarżącej znajduje się w [...] przy ulicy O. 72 w K., zabytku z XV wieku na którego elewacji z uwagi na brak zgody konserwatora zabytków brak jest skrzynki na listy. W związku z tym przesyłki pocztowe mogą być doręczane lub awizowane tylko wewnątrz budynku i tylko w godzinach pracy od 8.00 do 16.00 gdyż inaczej drzwi wejściowe do budynku są zamknięte i mogą być otwarte tylko od wewnątrz. W tej sytuacji skuteczne awizowanie przesyłki z dnia 29 marca 2016 roku we wskazanych dniach i godzinach z technicznego punktu widzenia było niemożliwe w związku z czym wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej powinien zostać uwzględniony. Ponadto z uzyskanych informacji wynika, że powtórne awizo przesyłki pocztowej jest generowane automatycznie przez system po upływie 7 dni od pierwszego awiza, a zatem informacja, że pierwsze awizo miało miejsce w dniu 1 kwietnia 2016 roku jest prawdopodobnie nieprawdziwa, możliwe że przesyłka ta nie była w ogóle awizowana we wskazanych datach.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że postanowienia w przedmiocie odrzucenia lub oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej nie są orzeczeniami kończącymi postępowanie w sprawie i nie podlegają samodzielnemu zaskarżeniu (por. uchwałę składu siedmiu Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III CZP 1/00, OSNC 2001 Nr 1, poz. 1 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 października

2002 r., II CZ 109/02, LEX nr 75273; z dnia 21 marca 2013 r., II CZ 4/13, LEX nr 1341668; z dnia 19 listopada 2014 r., II CZ 74/14, LEX nr 1554581).

Sąd Najwyższy przyjmuje też, że skuteczne zakwestionowanie rozstrzygnięcia o oddaleniu takiego wniosku może nastąpić jedynie na wniosek strony zgłoszony w trybie art. 380 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., na podstawie którego Sąd Najwyższy może, rozpoznając zażalenie na postanowienie o odrzuceniu apelacji bądź skargi kasacyjnej, rozpoznać także związane z nim postanowienie oddalające wniosek o przywróceniu terminu do dokonania czynności procesowej. Według ugruntowanego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, jeżeli w sprawie występuje zawodowy pełnomocnik, wniosek taki powinien jednak zostać sformułowany jednoznacznie, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom wnoszonym przez profesjonalnego pełnomocnika treści wprost w tych pismach niewyrażonych (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 2014 r., I UZ 1/14, LEX nr 1467121 i orzecznictwo tam powołane, a także postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 2013 r., IV CZ 102/13, LEX nr 1430440; z dnia 10 stycznia 2014 r., I CZ 101/13, LEX nr 1415496; z dnia 4 grudnia 2013 r., II CZ 83/13, LEX nr 1418728; z dnia 30 października 2013 r., V CZ 48/13, LEX nr 1403918 oraz z dnia 24 września 2015 r., V CZ 49/15, LEX nr 1827144). Przy braku takiego wniosku przeprowadzenie wspomnianej kontroli nie jest natomiast dopuszczalne.

Z konstrukcji zażalenia sporządzonego przez pełnomocnika, będącego radcą prawnym, jednoznacznie wynika, że tym środkiem odwoławczym zostało objęte postanowienie Sądu drugiej instancji w całości, a więc nie tylko w zakresie dotyczącym odrzucenia skargi kasacyjnej, ale także w części odnoszącej się do orzeczenia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej. Skarżący nie zawarł natomiast w zażaleniu ani stosownego wniosku, o którym stanowi art. 380 k.p.c., ani nawet nie powołał się na ten przepis. Zawarte w zażaleniu rozważania dotyczące okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej nie mogą być same w sobie uznane za taki wniosek i wywołać określonego w art. 380 k.p.c. skutku polegającego na zweryfikowaniu postanowienia w części objętej jego

pkt 1 a dotyczącej oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej.

Z powyższych względów zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu podlega - jako niedopuszczalne - odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

Skoro postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu nie zostało skutecznie wzruszone, należy przyjąć, że stanowisko Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi kasacyjnej jest prawidłowe – wobec jej nieopłacenia i nieuzupełnienia pozostałych braków w określonym terminie (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Z tych względów zażalenie w tej części podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

kc